

Det andet Udvalg, bestaaende af følgende Medlemmer: Borup, Dinejen, Grøner, Hammerich, Holm og Schnack, fik til Opgave at lade Spørgsmaalene om Etablissementer for Gardehusarerne og for Ingeniørtropperne bearbejde under Forudtætning af, at de maatte løses fra den tidligere bestaaende Overenskomst om Fællederne, ved hvilken der, som bekendt, var forbeholdt Byggegrunde og Dvælespladser for disse.

Det lykkedes Udvalget om Frederiks Hospital allerede i September Måned d. N. foreløbig at afslutte sine Forhandlinger med Afgivelsen af nedensaaende Betænkning:

„For at tilvejebringe en Løsning af den Opgave, der af Kommissionen var stillet nærværende Udvalg, maatte det først og fremmest være dette om at gjøre at faa tilvejebragt en Undersøgelse af, hvorledes og med hvilken Beføstning Hospitalet kunde udvides paa dets nuværende Plads, idet en Flytning af Fødsels- og Plejeføstelsen og af de lægevidenskabelige Undervisningsanstalter, i større eller mindre Omfang, vilde være at tage under Overvejelse.

Med dette for Øje blev der i Udvalgets første Møde nedsat et Underudvalg, bestaaende af Bygningsinspektør Professor W. Petersen, Stadsarkitekt Professor Jønger og Professor Overlæge Stadfeldt, der i Samraad med Inspektør ved Frederiks Hospital Teisen, hvem Udvalget i Kraft af den samme meddelte Bemyndigelse havde tilkaldt til at deltage i Udvalgets Møder, skulde udarbejde et foreløbigt Udkast til en Udvidelse paa den forhaandenværende Grund.

Med Hensyn til Underudvalgets Arbejder betragtedes det som forudsat, at Fødsels- og Plejeføstelsen samt to af de lægevidenskabelige Undervisningsanstalter skulde udskyttes til en nærliggende Grund, at Ejendommene Nr. 68 i Bredgade og Nr. 31 i Amaliegade skulde søges erhvervede, samt at Hospitalet skulde give Plads til mindst 460 Sengepladser, nemlig 200 for de kirurgiske og 200 for de medicinske Afdelinger, 40 i isolerede Bygninger og 20 i den ophthalmologiske Afdeling.

Underudvalget bemyndigedes derhos til at tilkalde Arkitekt Friedrichsen — som den Arkitekt, der i en længere Karrække havde forestaaet Hospitalets Bygningsvæsen — for i Forening med sig at udarbejde en foreløbig Bygningsplan for Hospitalet paa dets nuværende Grund.

Resultatet af Underudvalgets Arbejder foreligger i 2de Planer fra Arkitekt Friedrichsens Haand, idet Arkitekterne Petersen og Jønger, hvem den første af Arkitekt Friedrichsen i Forening med Professor Stadfeldt og Hospitalsinspektøren udarbejdede Plan var foreslagt til Betænkning, ansæede en ny modificeret Plan udarbejdet, der med færre Beføstninger dels søgte at afhjælpe forskellige formentlig ikke uvæsentlige Ulemper ved Plan Nr. 1, dels navnlig søgte at bringe mere ud af det forhaandenværende ved indenfor det gamle Hospitals — Hospitalskirkeantens — Mure uden egentlige Udvidelser at skabe Plads til Hospitalets 2 Hovedafdelinger. Forskellen imellem de 2 Planer viste sig hovedsagelig i Omdannelsen af „Kirkeanten“, idet begge Projekter vel sørgede denne med en Etage, men i Modfætning til Plan I, som stoffer den formentlig nødvendige Plads ved vingeformede Tilbygninger paa begge Hospitalskarræens Længdesider, søger den modificerede Plan (s: Plan II) at udvide Hospitalskirkeanten ved blot at forandre denne fra et Tverrorridorhospital i en Etage til et Længderorridorhospital paa to Etager.

Efter begge Planer er der derhos disponeret over Grunden til Gade-Nr. 68 i Bredgade og 31 i Amaliegade samt Baggaarden til Nr. 70 i Bredgade.

Efter en kalkulatorisk Beregning over Omkostningerne ved Hospitalets Omdannelse efter disse to Planer ere disse anslaaede til:

1. For den udvidede Plan (Professor Stadfeldts)..... Kr. 2;285,508.
- 2! For den modificerede Plan (Professorerne Jønger og Petersens) — 1,761,182.

altsaa en Merudgift for Nr. 1 af Kr. 524,326.

Imod Antagelsen af Plan Nr. 2 fremkom der i det affluttende Udvalgsmøde en Række Indvendinger, saavel fra Professor Stadfeldts Side som Repræsentant for Lægevidenskaben, som fra Hospitalsinspektørens for Administrationens Vedkommende, der maatte forekomme Udvalgets Majoritet afgørende.

Professor Stadfeldt udtalte, at med al Anerkendelse af den Dygtighed og Sidsigt, hvormed det var lykkedes at anbringe Hospitalet indenfor de gamle Mure, maatte han netop betragte det som forkert, at dette var sket. For at faa den nød-